

Der er en anden Gjenstand, som man kunde hjælpe paa, naar man havde en nogenlunde god finantstiel Stilling, og det er ogsaa en Gjenstand, som har været paa Omtale flere Aar efter hinanden. Enhver, som veed, hvorledes det hænger sammen med hele vort Udstykningsvæsen, med Flytning af Matrikulnummerne, maa erkjende, at det er utaaelig Byrdesuldt, at den Mangel paa Stedlighed, paa Hensøren til Localiteter, som her er tilstede, er høist skadelig, — og det er navnlig blevet nævnt af mig, at man burde henlægge hele denne Deel af Matrikulvæsenet til Amterne og kun lade Revisionsvæsenet ved Siden af Skatterevisionen blive tilstede her. Revisionen af det egentlige Matrikulvæsen er en Deel af Skatterevisionen, men Udsærdigelse af Kort, Tilladelse til Udstykning etc., det er Noget, som paa ingen Maade skal centraliseres; og naar vi komme til at overveie den hele Maade at opkræve Skatter og faae dem indbrevne paa, saa skulle vi see, at det falder af sig selv at henlægge de af mig nævnte Dele af Matrikulvæsenet til Amterne. Jeg skal gjentagende henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, hvad han uden Tvivl veed, uden at jeg behøver at sige ham det, at der fra mange Steder i Landet er ført Klage over, at man, uden absolut Nødvendighed og efter Regler, som ere satte med en vis Bilskaarlighed, nægter Udstykning, hvor den kunde være til Gavn. I en stor Deel af Jylland har man, saa at sige, opstillet en Slags Regel, hvorefter man siger: Hovedparcellen maa ikke komme ned under 2 Tdr. Hartkorn, men naar de 2 Tdr. Hartkorn indbefatte en Strækning af 2 à 300 Tdr. Land, og man i det Hele taget seer, at Dyrkningen i en saadan Egn raff gaaer for sig, saa er det et falskt System at holde fast paa en saadan Eiendom paa 2

Tdr. Hartkorn eller 2 à 300 Tdr. Land. I en Egn, hvor Befolkningen er i Tiltagende, hvor Opdrivning af Jorder finder Sted, vil en saadan Eiendom, deelt i 2 Dele, inden ikke mange Aar ligesaa godt kunne ernære to Familier, som den nu ernærer een. Det er en Eiendommelighed for vort Land, at her er ingen egentlig Armod eller fattigdom, og heller ingen Rigdom, men her er Velstand; her er lidt Capital paa mange kraftige Hænder, — og hvor det er Tilfældet, der er Udstykning nyttig og nødvendig. Ved denne Modstand, som ogsaa rammer Udstykninger til at bygge Huse paa, fremkalder man ikke Andet end maadelige Midler til at omgaae Loven. Dersom nu en Mand, der eier en saadan Gaard, efterlader sig to Sønner, som han vil sætte i Virksomhed, saa giver han enhver af dem Etjøde paa det Halve, med Eiendomsbesiddelse i Fællesskab, men derved fordærver man Eiendommen paa en vis Maade for dem; de bygge hver sin Gaard, eller de kjøbe en Gaard til, men de ere slet stillede i Raaneforholdet, de ere slet stillede i Salgsforholdet, kort sagt, man har deterioreret Værdien af deres Eiendom ved en Modstand, der har nødt dem til at omgaae Loven. Jeg troer, at Mange her ville bekræfte, at det forholder sig saaledes. (Stemmer: Ja!)

R e t t e l s e r.

- Nr. 8, Sp. 114, Lin. 3 f. o.: „nyttige“ læs: „u nyttige“
 — 9, Sp. 129, Lin. 6 f. o.: „tilstrækkelig“ læs: „utilstrækkelig“
 — 11, Sp. 168, Lin. 10 f. n.: „8^{1/2} pCt.“ læs: „8 pCt.“